

Folketinget, at jeg ikke ville gå hele historien igennem. Jeg er også vidende om, at hr. Magnus Heunicke har dyrket det her meget vigtige spørgsmål så meget, at han er fuldt vidende om, hvad der er sket i de 2 måneder, hvor hr. Magnus Heunicke har brugt meget tid på det. Så derfor har jeg ikke gentaget hele historien.

Men hr. Magnus Heunicke er jo fuldt vidende om, at der er sket en posteringsfejl, for så vidt angår morgenmad og frokost. Og allerede den 7. oktober kunne hr. Magnus Heunicke have forvisset sig om, at den fejl blev rettet – 1.266 kr. tror jeg det var.

Men ellers mener jeg i og for sig ikke, der er noget nyt, for alle de oplysninger, som kommer her, er oplysninger, som jeg har givet, dels i Folketingssalen, dels i skriftlige svar. Jeg har forsøgt at anstrenge mig for at bibringe hr. Magnus Heunicke bare lidt nyt, men jeg tror desværre, at det meste er gammelt stof. Jeg har dog tilladt mig at afkorte lidt i det, således at vi ikke bruger al Folketingets tid her i eftermiddag.

Magnus Heunicke (S):

Jeg kan forstå, at ministeren prøver ligesom at lægge afstand til og gør måske næsten lidt grin med, at vi i oppositionen også varetager Folketingets kontrolmyndighed. Hvad er det for en forestilling, man åbenbart har nu i Venstre om, at skatteyderne skulle synes, det var helt i orden, at man brugte deres penge på helt private formål som f.eks. at give gaver eller at spise på deres regning?

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jo, men nu er det jo altså skatteyderne, der betaler driften også af ministerier. Så derfor kan jeg kun sige: Der er ingen regler, der er overtrådt. De regler, som jeg fik præsenteret, da jeg tiltrådte, er fulgt, og derfor kan jeg altså ikke tilføje noget nyt, selv om hr. Magnus Heunicke meget gerne vil have det.

Per Clausen (EL):

Nu er det jo ikke altid, at folketingsmedlemmer og ministre er enige om, hvad der er vigtigt. Hvis ministre havde mulighed for at sortere i disse spørgsmål ud fra, hvad de syntes der var vigtigt, ville papirmøllen nok kværne lidt længsommere her i salen.

Men det er jo et af privilegierne ved at være folkevalgt, at man kan spørge ministrene om det, man har lyst til, også når det handler om at kontrollere deres embedsførelse. Det er jo lidt

det, det her handler om, og derfor er det jo ikke principielt ligegyldigt.

Når nu ministeren ændrer praksis – jeg går ud fra, at det betyder, at man hermed i ministeriet har ændret det sådan, at ministre fremover ikke får gratis aftensmad – hvorfor siger ministeren så ikke bare: Ja, det er en fejl; det kan godt være, det ikke strider mod nogen regler, men jeg har begået en fejl; det retter vi op på, vi betaler de penge tilbage, og så er sagen overstået?

Hvad er det, der gør det så vigtigt for ministeren ikke at sige: Det var en fejl? Jeg er sikker på, at han kan få tilgivelse hos statsministeren. Hvis han kan få tilgivelse for, at vi skal igennem det her hver anden onsdag, så kan han også få tilgivelse for at indrømme, at han har begået en fejl.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Den første del af hr. Per Clausens spørgsmål vil jeg gerne anerkende. Det er jo faktisk derfor, vi bl.a. står her om onsdagen, og jeg synes, det er utrolig vigtigt, at der er den mulighed for at tjekke vores embedsførelse.

Så er der dele af embedsførelsen, som man måske kunne synes var vigtigere end andre. Og der er tilsyneladende tillid til – det går jeg ud fra, da der ikke er givet udtryk for det modsatte – at jeg kan administrere de ca. 13 mia. kr. om året, som er i Videnskabsministeriet. Så det er lidt i det lys, jeg ser det her spørgsmål.

Men jeg bliver nødt til at fastslå, for så vidt angår sidste del af hr. Per Clausens spørgsmål: Der er ikke begået nogen fejl, og derfor sker der ikke nogen tilbagebetaling.

Per Clausen (EL):

Jamen ministeren ved da godt, at jeg også interesserer mig dybt og inderligt for administrationen af de resterende kroner i Videnskabsministeriet. Det er jeg da ked af at ministeren ikke har opdaget. Så må det være en anden, der har skrevet under på de svar, jeg har fået fra ministeriet. Det vil jeg da ikke håbe.

Jeg bekymrer mig meget om store sager, men også om sager, som beløbsmæssigt måske er små, men som principielt er vigtige.

Jeg må forstå ministerens sidste svar på den måde, at ministeren nu faktisk selv mener, at han giver en gave til de danske skatteydere, fordi han er gået over til selv at betale for sin aftensmad i ministeriet. Og så er spørgsmålet selvfølgelig, om skatteyderne føler, at der er noget at takke for.